

AUTOPRESENTACIÓ D'UN THINK TANK. L'Institut Públic de Recerca Política (IPPR)

Matthew Taylor / Director de l'IPPR

L'Institut Públic de Recerca Política (IPPR) és el dipositari del centre-esquerra més influent del Regne Unit. Es tracta d'una veu independent pel progrés, pels canvis socials, alhora que un catalitzador dels nous corrents de pensament a la política pública. Mitjançant la nostra investigació, les nostres conferències i seminaris, informes i debats oberts, recaptem entre tots d'allà on les parts interessades busquen solucions pràctiques als assumptes socials, econòmics i polítics del centre-esquerra. Fem la suma de politòlegs, de representats acadèmics, de treballadors socials, de líders en els negocis i de polítics; tots ells provenen tant de Gran Bretanya com de la resta del món i treballen en la formulació de noves idees.

El Regne Unit és un dels països més pròspers del món desenvolupat: la nostra economia és forta, les taxes d'atur són baixes, més gent que mai obté titulacions superiors i la salut del país segueix millorant. No obstant, encara estem lluny de ser una societat progressista i liberal justa. Les desigualtats de renda, benestar, salut i oportunitats han crescut significativament a les últimes dècades, de manera que un de cada tres pateix la pobresa. Els nivells de violència, de racisme i d'intolerància es mantenen, mentre les inversions socials tenen una estimació molt menor que el profit personal que se'n obté i seguim fent l'ull gros amb la destrucció del medi ambient.

Aquestes coses són les que preocupen a l'IPPR i les que estan en el focus de la seva tasca. Alhora que ja ens està bé tenir cura de les polítiques que mantinguin el creixement econòmic i la millora dels estàndards de vida, hem d'esmenar allò que socialment i culturalment no rutlla en la nostra societat. L'èxit ha de jutjar-se en termes de millora pel conjunt de la societat civil i de millor qualitat de vida per a tots. Per l'esquerra, el compromís amb la justícia social ha estat la pedra de toc perquè les prioritats polítiques quedin fixades. Al cap de dues dècades de creixent desigualtat de rendes, la redistribució continua sent una prioritat. Una major igualtat en els ingressos i en les oportunitats tampoc, per sí sola, ens portarà aquella societat que volem. Donar satisfacció a la justícia social s'ha de mesurar en els termes d'una noció força més ambiciosa d'allò que s'entén per millor qualitat de vida. Això requereix una capacitat més gran per poder intervenir i ordenar, en les nostres pròpies vides, una cultura de la tolerància i del respecte a la dignitat de les persones molt més forta, una creença més ferma en la vàlua de la diversitat, així com una renaixença del sentit de pertànyer a la nostra comunitat i de les responsabilitats que se'n deriven. Si a més el que volem és consolidar canvis de llarga durada, cal que la justícia social vagi de la mà de la preservació del medi ambient.

Reconeixem que no es tracta de cap solució ni fàcil ni ràpida. Hi ha conflictes per les diferents visions que tenim i tensions entre els valors que proposem. Això vol dir que no hem de tenir por a la discussió, a pensar i a abocar idees malgrat siguin irrealitzables. Hem d'analitzar les opinions i recollir entre tots diferents punts de vista i interessos fins que estem segurs que allò que recomanem és equilibrat, realista i abundantment recolzat. L'IPPR llença propostes de recerca imaginatives i orientades a

mig i a llarg termini, ja que el desig d'anar a l'arrel en el coneixement ens desautoritza pels neguits polítics del moment. El que oferim és un traçat d'experts per a cadascuna de les àrees de la política pública. L'organització està dividida en nou equips que treballen en projectes específics i desenvolupen idees i solucions tant pels vells problemes com pels nous. El Consell Conservador de Westminster va aprovar un paquet de 300.000 lliures en mesures per la seguretat infantil després que l'IPPR demostrés que els nens de les zones deprimides morien atropellats fins a cinc vegades més. L'equip encarregat del Medi Ambient ha influenciat força, tant l'opinió pública com la política, amb el seu treball econòmic del carbó i palesant els grans costos ecològics que causen els avions. La nostra feina sobre política aplicada a les comunicacions ha afectat al Govern, a qui ha fet pensar en la diferència entre Internet i la regulació dels seus continguts, inspirant el Llibre Blanc sobre Comunicacions. El responsable del nostre equip de Ciutadania i Governació va convèncer al Govern de la necessitat d'una Comissió per als Drets Humans a Escòcia i a Gales i va engegar el debat sobre la reforma de les lleis d'immigració i asil. La nostra feina és àmpliament divulgada als mitjans de comunicació i influeix directament en les decisions del Govern britànic. Tony Blair va dir que l'IPPR ha conduït la continuïtat del debat del centre-esquerra.

L'IPPR té la preocupació de renovar el món del centre-esquerra polític. La renovació de la confiança en els processos polítics és cabdal per l'assoliment d'una agenda més oberta, i l'estatut d'institut independent significa que pot decidir-se per ser radical o sensible d'una manera que el Govern no pot. Cada 27 de març obre les seves portes als escolars i a altres interessats, oferint tota classe de seminaris al llarg del dia. Cada equip explicarà les possibles sortides enfront de diferents representants de la societat i animarà la discussió dels problemes compartint els diferents punts de vista dels allí reunits. Sis antics membres es posaran en situació per evocar casos criminals sorprenents i se'ls burxarà perquè s'enfrontin amb les idees preconcebudes de justícia que tenien. Matthew Taylor, director de l'IPPR, tractarà més tard de contestar a la pregunta que més sovint es planteja: què hi faria en aquest cas un think tank? Pocs dies després d'això, l'IPPR porta a terme, juntament amb la Fundació Jean Jaurès de França, un important esdeveniment on hi participen dos-cents joves francesos i britànics que tenen per objecte combatre l'apatia política de la joventut. Hem convidat actors, personalitats dels mitjans de comunicació i membres de diferents grups de pressió, així com a polítics, per provar d'atreure el major nombre possible de joves, per als que estem muntant un sistema interactiu de vot que els animi a participar. La majoria de la feina de l'IPPR és altament intel·lectual i n'hi ha de molt especialitzada, però sempre tractem d'implicar el màxim possible de gent i d'engrescar-la també al màxim. Dins de l'organització tenim trobades de recerca cada divendres a l'hora del dinar, sessions en les que cada investigador té un torn per explicar la seva feina a la resta de l'equip. Això assegura que cada investigador pot beneficiar-se dels coneixements i de la feina dels altres i que el pensament de l'IPPR es manté ben lligat.

L'IPPR ha tret profit de les oportunitats recents que li han permès expandir la seva xarxa més enllà d'Europa. Vam albergar la darrera conferència sobre "Justícia Social a la Nova Economia" al passat novembre, en col·laboració amb la Policy Network i Frederich Ebert Stiftung. La Fundació Rafael Campalans va reunir-se amb representants de tota Europa i de llocs tant llunyans com Israel i el Japó. La trobada va servir perquè es compartissin idees en política social i per contrastar les noves sortides a la creixent globalització i al poder dels mercats internacionals. El clima de la conferència va ser constructiu i obert, i va encetar allò que esperem que es convertirà en una valuosa xarxa d'organitzacions anàlogues per tota Europa. Tots els participants van mostrar-se amb moltes ganes perquè aquests encontres fossin anuals i van trobar interessant i aprofitable parlar de les diferents reaccions a les diferents propostes. Hi

va haver debats sobre diferents actituds enfront de problemes com l'atur i l'Estat de benestar i també van palesar-se divisions entre polítiques culturals. El professor Goran Therborn va dir que a Suècia era l'esquerra qui tenia més reticències amb una major integració a Europa, mentre que a la Gran Bretanya és la dreta l'euroescèptica. L'IPPR va mantenir també una conferència internacional a Assats on americans, australians i taiwanesos van prendre-hi part compartint experiències pilot als sectors més pobres de les seves societats en matèria de deixar-los fer els seus propis bancs. La Gran Bretanya tot just comença a pensar en possibilitats com aquestes, així que l'experiència satisfactòria d'altres països va ser molt útil pel nostre equip allà desplaçat.

L'equip d'Assats investiga ara la viabilitat d'un bonus per nens que suposaria l'ingrés de 1.000 lliures al naixement que se'ls guardarien al banc fins els divuit anys. Això està en la línia de la idea que l'acumulació de bens potencia el sentiment de ciutadania i obre oportunitats al ciutadà individual. El nostre equip de Salut també ha proposat que les mares rebin l'ajuda als nens durant l'embaràs per garantir que puguin menjar saludablement i puguin seguir correctament amb les pautes del naixement. L'IPPR consta també de tres àmplies escales de comissions; la primera, de Justícia Social, fou creada l'any 94; la segona, en matèria de Política Pública als Negocis Britànics; i la tercera, sobre Associacions Públiques i Privades. Aquesta darrera àrea té previst publicar el seu informe final cap a finals d'any. Cadascuna de les comissions produeix una sèrie de papers al llarg de la seva vida que desemboquen en un informe final, la influència del qual afectarà les directrius de l'organització en cadascun dels terrenys. L'IPPR ha intentat fa poc anar més enllà de l'esquema de tancament d'un projecte amb la presentació d'una publicació principal, de manera que tot allò que ara es produeix als diferents projectes apareix de moltes formes, tot i que encara publiquem a l'entorn de cinquanta obres principals cada any. També tenim una revista trimestral, *New Economy*, que inclou articles sobre actualitat econòmica política, a més d'oferir informació a través de la nostra pàgina web i dels nostres nombrosos actes. La majoria dels actes que fem són gratuïts i ens assegurem que voluntaris socials i membres dels sectors públics hi prenguin part. Al darrer Congrés del Partit Laborista vam tractar una gran quantitat de temes i d'actes que ens va dur a la piscina dels taurons a l'aquàrium de Brighton, on vam premiar al Nou Laborisme pel millor i el pitjor, passant pels Òscar i les cerimònies turques, i acabant en un debat on gent com Robin Cook i Peter Mandelson ens van fer saber les seves prioritats per un segon mandat laborista.

L'IPPR va arrencar l'any 1988 gràcies a una colla de gent del mitjà acadèmic i dels negocis que notaven un buit en el pensament del centre-esquerra. Hem crescut fins convertir-nos en una organització amb 45 membres i la nostra expansió és contínua. Els nostres actius són una àmplia selecció d'acadèmics i polítics que inclou Anthony Giddens, la baronessa Young d'Old Scone i Lord Clive Hollick, president d'United News and Media.

El nostre president és Chris Powell, president de BMP DDB. Ens financiem completament de donacions privades, públiques i d'altres sectors interessats en donar suport a activitats com la nostra. Tenim una cèl·lula d'uns 40 donants que contribueixen cadascun amb el pagament dels costos de la seu, així com alguns inversors per projectes particulars. Alguns d'aquests inversors són multinacionals com Siemens, Cisco Systems i KPMG. Altres són d'organitzacions caritatives com la Joseph Rowntree Foundation, també dels sindicats o fins i tot donacions de particulars. També busquem associats per alguns projectes, siguin altres think tanks o agències governamentals. Molts dels nostres investigadors treballen com a assessors del Govern durant, abans i després d'haver entrat a l'IPPR. L'IPPR manté la seva

independència i integritat, i no permet que la seva feina pateixi la influència dels que la financien.

Tony Blair va afirmar que "l'IPPR va fundar-se per ajudar a guanyar la batalla de les idees contra la Nova Dreta. La seva tasca era llavors urgent, però no ho es menys avui". L'escenari de futur de l'IPPR continua essent encara la d'una societat més igualitària, sostenible i integradora, en la qual hi ha una democràcia que busca convertir en realitat els drets humans. La nostra missió és la d'una força progressista de canvi, desenvolupament i promoció de les idees que ens donin la clau per fer front als reptes que la Gran Bretanya i Europa tenen per aquest segle XXI. L'IPPR no només aspira a analitzar el món, sinó a canviar-lo.